

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Гж 136/05
09.11.2005. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Владимира Тамаша, председника већа, Љубице Милутиновић и Неде Антонић, чланова већа, у парници тужиоца професора АА, чији је пуномоћник АБ адвокат, против туженог "ББ", чији су пуномоћници БВ адвокат и БГ адвокат, ради накнаде штете, вредност спора 600.000,00 динара, у седници већа одржаној дана 9.11.2005. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

УКИДА СЕ пресуда Окружног суда у Панчеву П. број 1/02 од 31.03.2005. године и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Панчеву П. број 1/02 од 31.03.2005. године усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због повреде ауторско-моралних права исплати износ од 600.000,00 динара са законском каматом од 18.09.2002. године као дана подношења тужбе до исплате, као и да му плати трошкове парничног поступка у износу од 183.400,00 динара са законском каматом почев од 31.03.2005. године до исплате у року од 15 дана.

Против пресуде Окружног суда у Панчеву, жалбе су изјавили пуномоћници туженог БГ адвокат и БВ адвокат, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 372. ЗПП, па је нашао:

Жалбе туженог су основане.

Првостепени суд је на основу изведених доказа утврдио да је тужилац професор ____, да се бави издавањем предшколских свезака и да је као аутор издао око 20 врста предшколских свезака и то први пут као искључиви аутор за предшколску свеску 1998. године коју је заштитио код Југословенске ауторске агенције дана 30.07.1998. године под бројем 02-26/98. Од 1998. године предшколска свеска штампала се у годишњем тиражу од 3 до 4.000 примерака, а због појаве конкуренције у међувремену смањило се тираж. Тужичеву предшколску свеску штампала је Штампарија "ВВ", а дистрибуцију свезака вршила је фирма "ГГ" коју води тужичев син. Предшколске свеске које је продавао тужени су у погледу цене знатно јефтиније иако између њих постоје елементи идентичности и сличности на 54 од укупно 64 стране без корица. Тужени је користио методе копирања да би се дефинисао изглед стране за једну групу упоређиваних страна а у другој групи преузета је и идеја или се садрже поједини или исти цртежи. Тужени је пред Трговинским судом у Панчеву уписан као друштво са ограниченом одговорношћу за издавачку делатност и штампање. На основу отпремнице број 5/02 од 16.09.2002. године утврђено је да је сведок ДД купио пет комада свезака од туженог а на основу отпремнице од 7.02.2002. године утврђено је да је ЋЋ купила једну свеску од туженог путем поште. Вештачењем преко вештака ЕЕ утврђене су сличности и идентичности графичких елемената предшколских свезака тужиоца и предшколских свезака које је штампао тужени односно које носе ознаку издавача "ЖЖ", а које је тужилац добио од ДД и ЋЋ.

На основу тако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је усвојио тужбени захтев тужиоца на основу члана 172. до 180. Закона о ауторским и сродним правима у виду неимовинске штете због повреде моралних ауторских права. Досуђен је износ од 600.000,00 динара који представља по мишљењу првостепеног суда сатисфакцију због повреде ауторског права тужиоца од стране туженог.

Врховни суд сматра да су жалбе туженог основане. Наиме, основано се у жалби туженог истиче да је учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 12. ЗПП, јер пресуда има недостатака због којих се не може испитати, пошто у њој нису наведени разлози о одлучним чињеницама, а и у делу уколико су наведени остали су нејасни и недоречени. Ово стога што се у образложењу првостепене пресуде не наводи која морална права аутора су повређена, већ се пре да закључити да се ради о повреди имовинских права, ако се прихвати истинитост утврђених чињеница. Морална права аутора могу бити повређена на различите начине и то било у погледу повреда права патернитета, права на назначење имена, права објављивања, права на заштиту интегритета дела, или права на супротстављање недостижном искоришћавању дела. Стога је несумњиво било потребно утврдити о каквој повреди моралних права се ради, па тек потом одлучивати о постављеном захтеву за накнаду нематеријалне - моралне штете аутора. Продаја свезака и исказана сличност у свескама не представља елементе повреде ауторског дела а посебно не повреде моралног ауторског права. Стога се

представља елементе повреде ауторских дела а посебно не повреде моралних ауторских права. Стога се основано у жалби туженог истиче да нису утврђене ни одлучне чињенице за правилно пресуђење, због чега је и чињенично стање остало непотпуно утврђено.

Прихватајући као основаним жалбене наводе туженог, Врховни суд је укинуо првостепену пресуду и предмет вратио првостепеном суду на поновно суђење.

У поновном поступку првостепени суд је дужан да поступи по примедбама из овог решења и да у поновном поступку утврди чињенично стање из кога ће се несумњиво моћи утврдити које од моралних ауторских права тужиоца је повређено, на који начин, па тек потом одлучити о нематеријалној штети и тужбеном захтеву који је на тај начин постављен.

Применом члана 374. став 1. тачка 3. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија,

Владимир Тамаш, с.р.

За тачност отправка

дц